

Metsän kansan joulu

Sävellys: Reijo Veräjänkorva

Sanat: Unto Eskelinen

Metsän kansan joulu

Lumisien puiden alle illan kuutamoon
metsän kansa kokoontuu taas aattokarkeloon,
jossa luonto tarjoileepi talven antejaan,
siispä torvet soimaan vain ja väki tanssimaan.

Joka karvatassu tömäjämähän,
joka sieväsääri sätkyttämähän,
joka siipiniekka siiveltämähän
kera armaan ystävän!

Paukahtelee pakkanen ja pohjan viima soi,
mutta metsän juhlintaa ne estää eivät voi.
Kylmä on kuin lämmin, eikä viimakaan nyt lyö,
sillä luonnon voimain ylle yltää jouluyö.

Joka karvatassu tömäjämähän
joka sieväsääri sätkyttämähän,
joka siipiniekka siiveltämähän
kera armaan ystävän!

Hanki hohtaa kuutamossa valkein nietoksin,
metsän kansa keskellä sen yhtyy tanssihin,
Toinen toistaan rakastaen riemullista on
yhdessä näin käydä jälleen joulun viettohon.

Joka karvatassu tömäjämähän,
joka sieväsääri sätkyttämähän,
joka siipiniekka siiveltämähän
kera armaan ystävän!

Lumisien puiden alta kyliin ihmisten
joka aatto kantautuvan soisi riemun sen
herättämään metsän kansan lailla meidätkin
onnellisna joulun viettoon mielin avoimin.

Joka karvatassu tömäjämähän,
joka sieväsääri sätkyttämähän,
joka siipiniekka siiveltämähän
kera armaan ystävän!

Metsän kansan joulu

Sävel: Reijo Veräjänkorva
sanat: Unto Eskelinen

- 94

1. Lu-ki-si-an pui-dep ol-le. il-lan kuu-ta-maan
jys-sä luon-to tar-joi-leet-tä-pi tal-ven an-te-jaan,

met-sän kan-sa ko-koonty-y taas ant-to kar-ke-loon,
süs-pä tar-vel sei-maan vain jo

2.
vä-ki tans-si-maan, jo-ka kar-va-tas-su tö-mä-jä-mä-hän, jo-ka

sie-vä-sää-ri sät-kyt-tä-mä-hän, jo-ka sii-pi-niek-ko

2.
sü-vel-tä-mä-hän ke-ra ar-maan ys-tä-vän! jo-ka -vän!